Ч. 117 (13.065). Львів, неділя 29. травня 1932. Pocztowa opłata kapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло", Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	14·00 „
Піврічно	28·00 „
Річно	48·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

§ 58.

З ПРИВОДУ ПЕРШОГО ПОЛЬСЬКОГО ПРОЦЕСУ У ЛЬВОВІ ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

Львів, 27. травня 1932

Писати про політичні процеси подвійно важко: з огляду на істнуючі загально-польські внутрішні політичні відносини та з огляду на строгу заборону навіть найлекшої критики судових присудів. Нічого й казати, що обі ці обставини далеко більше ускладнюють можливість свобідного вислову українській пресі, ніж польській.

А всеж, хоч би з ґазетного обовязку, не можна поминути повною мовчанкою факту, який оце зареєстрували всі львівські ґазети, а саме, що позавчора у Львові відбувся перший процес за державну зраду проти двох студентів-поляків, двох молодих польських патріотів, обвинувачених у кольпортажі протидержавних, а радше протиурядових летючок, що виразно накликували до збройного виступу.

Цю поведінку закваліфіковано як злочин з §§ 58. і 65. — тих двох параграфів, які так докладно знані з десятків українських політичних процесів. Як відомо зі звіту з тої розправи,, обох студентів звільнено від вини і кари: лава присяглих заперечила 12 голосами головне питання, що казало про державну зраду (викликання заворушення і громадської війни) та 8 голосами проти 4 побічне питання, що закидувало обвинуваченим сіяння „погорди і ненависти до одностайного державного звязку і до державної адміністрації". Обвинувачені не призналися до вини й до закиненого їм учинку, заперечуючи, начеб вони взагалі розліплювали й розкидали згадані летючки. Нема причини їм не вірити, однак справа їх справжньої участи у тому ділі чи непричасности — має другорядне значіння. І сам оборонець, ендецький посол адв. Перацький, теж присвятив цій сторінці справи розмірно небагато місця у своїй кінцевій промові. Для нас бодай суть тієї справи — в її політичному характері, у площині, на якій її ведено і тих різних висловах, які впали підчас розправи з уст прокуратора і оборонця.

Отже передовсім та розправа ще раз наглядно доказала, що підтягати політичні провини, які колідують із карним законом, під спільний знаменник із кримінальними злочинами — це значить найбільш медвежу прислугу робити і політиці і правосуддю. На тій оноцішній польській політичній розправі показалося найбільш яскраво, як трудно відділити акт обвинувачення, що формулує конкретний — карним кодексом передбачений — злочин від національно-політичних умовин життя, від політичних відносин, політичної атмосфери й цілої політичної дійсности. Тимчасом ми чули чейже ще зовсім недавно заяву відповідального члена уряду, в якій взагалі цілу національну *проблему* поставлено в аполітичну площину проблеми *безпеки*, з одного боку надзвичайно упрощуючи справу, з другого надзвичайно її ускладнюючи! Знаємо теж, що політичних вязнів зрівняно у новому реґуляміні з вязнями неполітичними..

Друга рефлексія — тісно звязана з попередньою — це згадка про той траґічний вузол істнуючих ідеольоґічних, національно-політичних, економічних і суспільних течій та обставин, які на лавки обвинувачених у політичних процесах кидають майже виключно — молодь. Кажучи про провину тих двох польських молодців, їх оборонець казав, як то з маленьких річей (летючки) кується великі процеси і як то на таких молодих запальних винуватців не можна глядіти виключно крізь призму вини і кари з погляду — мертвої літери права. „Чи маю сумніватися, що ви звільните тих, які може й зробили промах, та на якого дні лежить проте глибока любов батьківщини? Дозвольте, панове судді, тим двом молодцям вернути до скриптів і скласти найближчий іспит". Коли приблизно такі самі слова говорять українські оборонці українських молодечих обвинувачених — то це може звучить для декого як адвокатська фраза. Звільняючи всіми 12-ти голосами тих двох польських студентів та проголошуючи відповідний присуд — лава присяглих і трибунал признали правильність такого підходу до проблеми вини і кари на одиниці, які виходять із світа молоді, із світа таких глибоких психічних переживань і потрясень, що не можна над ними проходити до денного порядку!

Але не можна теж промовчати деяких висловів прокуратора. „Право для всіх рівне. Колиб зробив це хтось з іншої національности — ви напевне засудилиб його, отже і цих не вільно звільнити, саме тому, що вони поляки, бо тим важчий їхній злочин". Ми не квестіонуємо правильности останнього звільняючого присуду не тільки тому, що закон забороняє всяку критику судових присудів, але й із тих мотивів, про які ми вже згадали, та які диктують нам окремий погляд взагалі на політичні провини та зокрема на політичні провини молодих студентів чи молодих сільських парубків. І тому, очевидно, не промовляє нам до переконання зворот, що тих підсудних „не вільно увільнити" — як і не промовило воно до переконання членам лави присяглих. Зате підкреслюємо першу частину зацитованого уступу прокураторської промови: „...право для всіх рівне..."

Боротьба з алькоголем в Америці.

(Докінчення.)

Справа проґібіції на парляментарній арені. — Американська проґібіція і Т-во „Відродження" у краю.

При кінці січня ц. р. перенеслася протипроґібіційна боротьба вже навіть до сенату, де сенатор Бинґен домагався не скасування проґібіційного закону, тільки постанови, на підставі якої губернори стейтів малиб обовязок доручити справу проґібіції стейтовій леґіслятурі до вирішення. Кожний стейт мав би перевести ухвалу, яка заряджувала би референдум про знесення чи пак зміну проґібіційного закону. Але цей внесок, не зважаючи на його оглядність і „лагідну" форму, одержав тільки 15 голосів, а проти нього було 55. Натомість у тому самому дні відплатили зараз прихильники проґібіції своїм „воріженькам" і провалили в сенаті внесок „мокрих", який домагався, щоби зменшити бюджет проґібіційного уряду на чотири міліони дол. (з 11 міліонів на 8). Але за місяць все таки вспіли „мокрі" зібрати в палаті послів 145 підписів, представників 26 стейтів, з яких було 76 послів, що належали до республиканців, а 60 до демократів. Одначе боротьба проти проґібіції на парляментарному терені дуже важка. Зібрана більшість голосів щойно приневолить дотичну комісію передати внесок під обради повної палати. Тоді треба поверх половини, отже 218 голосів, які згодились би вести дискусію в цій справі. Колиб і тут „мокрі" перемогли, тоді треба би 2/3, отже 290 голосів, щоби внесок був принятий. У такому випадку прийшла би справа перед сенат і до президента. Щойно після того пішла би ціла справа перед осуд стейтів, з яких бодай 36 мусіло би заявитися за дотичною конституційною зміною. Якби це все перейшло гладко, тоді виріб і продажа алькоголю належали би до стейту: схоче — нехай пе, а не схоче — то не буде пити.

Коли це пишу, „мокрі" витягнули свою резолюцію з „погребової" комісії. Дня 14. березня 1932 відбулося в палаті послів голосування над тим, чи вести дискусію над цією резолюцією. І на диво — впало 187 голосів за дискусією (97 республиканців і 90 демократів), а 227 проти неї. З шістьох жінок 4 голосували за нею, а 2 проти. В кругах „мокрих" велике одушевлення. Чому, коли резолюція впала? Нагадують собі, що в 1919 р. при голосуванні над зміною акту Волстеда (про силу алькоголю) було „сухих" 287, а „мокрих" тільки 100. „Philadelphia Record" пише в редакційній статті: „Будучий історик мусітиме глядіти на понеділок, 14. березня 1932, як на зворотну точку в анналах „шляхотного експерименту". Цей вислів свідчить, яку велику вагу надають тут боротьбі з проґібіцією. Містер Г. Тиллит, спеціяльний кореспондент нюйорської „The Evening Post", бачить поза матеріяльними втратами держави ще гірші — моральні. „Ціла маса кримінальників — пише він — не тільки забирає для себе весь податок, який повинна одержати держава,

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 20 maja 1932 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie, w sprawie konfiskaty Nr. 105 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów dnia 15 maja 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 264/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 20 maja 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 14 maja 1932 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 105, z daty Lwów dnia 15 maja 1932 r. zawierającego w artykule pt. „Swiata" w całości wraz z tytułem znamiona wyst. z art. VII. ust. z 17. XII. 1862 dzpp. Nr. 6 ex 1863, zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 XII. 1862 dzp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu: ujawnienie treści dostarczonych do aktów w toku dochodzeń karno sądowych dokumentów i ujawnienia czynności władz śledczych, przed ukończeniem dochodzeń, i zanim z nich podczas rozprawy głównej zrobiono użytek. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medyński wr. Protokulant: Dr. F. Kanner wr. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 20 maja 1932 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie, w sprawie konfiskaty Nr. 107 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów dnia 18 maja 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 265/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 20 maja 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 17 maja 1932 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" Nr. 107 z daty Lwów dnia 18 maja 1932 r. zawierającego w artykule „Polszcza w Genewi" od słów „Sesja Rady Sojuzu" do końca artykułu znamiona występku z § 308 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 XII. 1862 dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 Zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu tendencyjnem rozszerzaniem fałszywych wiadomości o tendencjach i działalności Ligi Narodów oraz o roli Rzeczypospolitej Polskiej w polityce międzynarodowej, przy Jej rzekomych zaborczych zamierzaniach i pretensjach zaniepokoić bezpieczeństwo publiczne. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W Medyński wr. Protokulant: Dr. F. Kanner wr. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

але й беруть далеко більше, бо мусять ділитися з нечесним поліцаєм, суддею і політікерами, витворюючи суспільну деморалізацію, корупцію".

Не зважаючи на цю акцію, розпочала палата послів боротьбу і другим боком. У палаті послів поставили внесок, щоби не 1 і пів процентове пиво уважати за „одуріюючий напиток", але щойно таке, яке матиме 3.75% алькоголю. Над цим проектом уже радить парляментарна комісія, в якій меншість доказує, що виріб сильнішого пива дав би працю тисячам безробітних, а державі що-найменше 350 міліонів долярів річного доходу.

Недавно проголосив Генрі Курен, президент „Асосієйшен еґенст Проґибішен Амендмент", що від січня 1920 р. до 30. червня 1931 уряд видав на форсування проґібіції що-найменше 370 міл. долярів. Крім цього держава втратила за той час 10 міліярдів 984 міліони долярів доходу. Він каже, що проти проґібіції заявилося 10 стейтів з 36,003.264 населення, отже 29.42% усього населення, яка то частина горожан заплатила 601,185.980 долярів податку, себто 63.69% усіх федеральних доходів. Нюйорський „The Evening Post" пише, що держава саме стільки тратить форсуванням проґібіційного закону, скільки має недобору.

Якби так повелося дійсно вдержати тверезість у народі, то ці цифри все таки нікого не застрашували би. На жаль — воно йде пиняво. А тимчасом ось ще які жертви, по даним Г. Курена, поносить Америка. За час істнування проґібіції арештували за її нарушення 681.557 осіб, вбили з приводу неї 266 осіб, а не опублікували яких 1.000 осіб убитих; стягнули титулом грошевих кар 60,003.344 долярів, забрали 77.707 автомобілів, 291.181 дестилярень; усунули за хабарництво 1.604 проґібіційних агентів, а з інших причин 11.982 осіб.

В боротьбі проти проґібіції не бракує часом і злобного дотепу. Дня 9. лютого ц. р. появилася в самому середмісті Ню Йорку одноднівка п. з. „Гувер домагається знесення проґібіції". Листок розхопила публика, прочитала і щойно тоді пізнала, що дала себе взяти „на бас". Гурток противників проґібіції, які видали одноднівку, вияснює цитатом з Шекспіра, що важку недугу можна лічити тільки гострими засобами.

Є всі познаки, що справа т. зв. „проґібіції" вже не зійде з політичної арени. Вже по проваленні згадуваної резолюції в палаті послів явилася в Гувера делеґація готелярів і рестораторів, яка іменем промислу, що представляє собою 15 міліярдів майна і займає міліон 400 тисяч робітників, домагалася або строгішого виконування проґібіції, або допущення до продажі легкого вина й пива. В противному випадку заповідають банкроцтво, бо не можуть конкурувати з „бутлеґерами" (приватними виробниками алькоголю). А знову група американських банкирів, які позичили Европі грошей на війну, підписала меморіял, в якому домагається, щоби довжні держави сплачували Америці напитками свої воєнні довги, а саме — Франція винами, Вел. Британія віскою і джіном, Італія вермутом, а Німеччина пивом.

Чи освідомлення українського загалу на наших землях у Польщі про боротьбу з алькоголем і про боротьбу „за" алькоголем на американській землі має яке значіння?

Думаю, що так. Одне, що Товариство „Відродження" не повинно покликуватися на Америку, яка нібито є протиалькогольна, бо тут ця справа набирає щораз більшої гостроти й не виключене, що буде вирішуватися навіть цьогорічними виборами президента та законодатних представників. А друге, що Товариство „Відродження" мусить уживати тільки засобів освідомлення і пропаганди проти алькоголю, так, як це робить дотепер, але ніколи не домагатися від нікого ніяких репресій. Це може довший шлях, але певніший. А втім — хто зна, чи й довший!

Лев Ясінчук.

—o—

Крівава партійна боротьба в Німеччині.

У звязку з бійкою в прусськім соймі 25. ц. м., в якій брало участь біля 200 послів, поліція веде строге слідство. Досі занотовано 20 послів тяжко ранених, а коло 50 легко ранених. Билися палицями, кастетами, кріслами і т. п. Була це найбільш крівава бійка, яку знає історія новочасного парляментаризму. В цілій Німеччині скандальні події викликали фатальне враження. В партійних органах появилися взаїмні обвинувачення, що тільки доливають оливи до загального розгорячкування. Соціял-демократи приписують вину гітлерівцям і комуністам, гітлерівці комуністам, а комуністи гітлерівцям. Президент прусського сойму, гітлерівець Керль, відмовив поліції права переводити слідство на терені сойму. Найближче засідання сойму відбудеться 1. червня ц. р.

У звязку зі скандальними подіями в прусському соймі політичні кола дожидають важних рішень уряду, чи самого президента Гінденбурга. Зачувати, що канцлер Брінінґ зажадав від Гінденбурга диктаторських повновластей, перш усього зміцнення екзекутивної влади. На 31. ц. м. скликаний конвент сеніорів райхстаґу, що зажадає скликання райхстаґу.

Після бурливого засідання пруського сойму партійні обрахунки перенеслися на вулиці. В ріжних сторонах Берліна прийшло до дальших кровавих боїв між гітлерівцями і комуністами, а в найближчих днях заворушення перекинулися на провінцію. Ведовищем кровавих боїв був Гамбурґ, де комуністи плюндрували склепи і билися з поліцією, наслідком чого були вбиті і тяжко ранені. Подібні неспокої були в Дісельдорфі, Дортмунді, Цвікаві, Шкендіці, Вуперталі і т. д.

За кулісами православної церкви у Львові.

Голос православних парохіян.

У звязку із статтею на цю тему дістаємо довгий лист від парохіян православної церкви у Львові, виймаючи з нього дослівно найважніші уступи. На жаль розміри нашого часопису не дозволяють нам навести в цілості того листа, де находимо пікантні подробиці про деякі особи та скандальні засоби боротьби за впливи у правосл. храмі.

Ред.

Православна парохія у Львові є вже від пяти літ ареною боротьби між більшістю парохіян разом із наставниками з одного боку і малим гуртком 6—7 осіб під проводом пані Лелявської, еміґрантки зі Староконстантинова на Волині, з другого боку. Всіх наставників, що були цій пані не до вподоби, духовна влада забирала з ріжних причин; кожному ставила спеціяльне обвинувачення.

Був нпр. у львівській православній церкві гідний молодий наставник о. ігумен Пантелеймон. Так довго тримався він у Львові, так довго догоджував всесильній своєю протекцією в митрополії пані Л., аж його усунули. Для прилюдного відома пояснили: злодій, розпусник, українофіл тощо.

Літом 1929 р. пані Л. коляторша найшла теперішнього наставника о. прот. Онуфрія Сапіґу, що скінчив московську Духовну Академію, висвячений і до 1928 р. перебував у Радянській Росії. Вернувшись із Рад. Росії був він православним священиком у Бортнім, Горлицького повіту. Коли приїхав він у найгарячіший час ворожнечі у львівській парохії, після відходу визначної індивідуальности о. ігумена Пантелеймона, зумів він своїм тактом, умом і високою освітою перемогти все, ввести спокій у парохії, а зорієнтований у дійснім стані справ, став як чесний душпастир на боці великої більшости, — та вже тим самим викликав обурення пані Л. та її сторонників. Почались інтриги, підкопи, письменні та устні доноси.

Іще за о. прот. Пантелеймона брацтво збирало гроші на дзвін. За зібрані гроші куплено „долярівки", які нині є в руках пані Лелявської. Ніхто із парохіян, навіть офіціяльних представників парохії, що повинні знати і перевіряти всі доходи та витрати, не знав і не знає на яку суму було цих долярівок (кажуть на 1800 зол.), не знають їх чисел (долярівки виграють 6 разів на рік!), кажуть, що долярівки виграли. Прохання, щоби ці долярівки звернути до церковної каси лишилось „голосом вопіющого на пустині".

У жовтні 1931 на однім із засідань представників парохії з участю пані Л. прийшло до зірвання „дипломатичних" зносин між парохіянами і наставниками з одного боку і панею Л. з другого. Від тоді почався злобний наступ пані Л. і „консортес" на нашого поважного наставника і від того часу теж духовна влада по-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 29. ТРАВНЯ 1932.

ЛЮДВІҐ БЕРНЕ 2)

ПОСТНА ПРОПОВІДЬ ПРО ЗАЗДРІСТЬ.

(Докінчення.)

Кожне страждання душі має свої гарячі сльози, які стоплюють не один гостряк ледяного намерзу; тільки заздрість не має сліз, а сухе, звуглілe око відкриває висохле дно, безводний, у тверді і попіл змінений, скамянілий ґрунт вигорілого кратеру. Кожен біль має свою дрімку, яка заколихує його в нестяму; тільки заздрий заєдно сторожить і ніяка лесна сонна ява не зверне йому того, що забрав день.

Коли ледви чутке тілесне недомагання знаходить свого лікаря, а навіть злий гумор приятеля — свого потішителя, чому тільки оце, найстрашніше з усіх лих, лишається без порятунку й заспокоєння? Чому заздрий не знаходить ні ліку, ні спочутливости? Тому, що близота заздрого є погірдлива та згубна; де він перебуває, там кубляться гади посеред рож дружніх радощів. Закоханий мужчина поклав усе на одну ставку, цілу свою сущність, усе буття, все своє істнування опер на серце жінки; коли-ж цей стовп, ця підпора, ця сердешна будівля хитається й валиться, тоді й він провалюється у порожняву... Та чим статтніший він, чим більше має чеснот і праведностей, тим важчий його упадок і тим небезпечнішим буде він для кожного, на кого він падаючи, натрапить. Через це оминають його, як оминають погибну, лиховісну для всього довкола бомбу, яка криє в собі небезпеку повного знищення й загибу.

Кожну іншу слабість, кожну хибу, кожен гріх, навіть лихе діло прощаємо мужчині тому, що вони нищать тільки один сустав, одну частину його суття, а приязнь чи пошана находять у своїх осталих здорових частинах надолугу за захворілі. Але хто хворий на заздрість, того ціла природа вже розстроєна й подібно, як зовсім знищений довжник, не може він також заспокоїти навіть найменшої частини справедливих вимог світу. Як може „такий" вимагати любязного потурання, хто сам не чує любови до нікого, через те, що він увесь свій пал, увесь жар, суму всіх почувань свого серця, піднесених до найвищої сили й напруги, до найбільшого тепла, віддав одним одній істоті? Його душа це водна пустиня; надаремне милосердя висилає свого голуба; цей не приносить вернувшись ніодної галузки, ніодного оливного листка, що присвідчав би про прихід ратунку й спасіння від чогось кріпкого, живущого.

Заздрість це одиноке дармо пропалене страждання, це єдині в цілій природі породільні болі, за якими ніколи не слідкують родини. Недуги підсилюють тіло, бідність робить діяльним і багатим, дурощі роблять мудрим, бурі запліднюють, що знищив грім, на підніжжі гір, що спалять огнем, процвітають буйні суходоли й розкішні країни. А коли є яке зло, за яким не йде ніяке добро, то в нашій згадці кожне перебуте горе складається на святу радости.

Тим часом заздрість це хмара без неба, за нею — страшливе ніщо. Вона не підкріпляє не робить мудрим, не поліпшує, не очищує, не здобуває чужого кохання, не увільняє від власного, а коли кінчиться сама, то з нею й кохання кінчиться, а серце придбало тільки спокій гробу. Спогад про ту муку, який-же він він сумний! Знесилений почувається так, якби він після розбиття корабля опинився на посушнім побережжі моря; життя врятоване, але судно, яке несло всі його добра, проглинули хвилі і він неначе голий жебрак мандрує по світу.

Чомуж ніжна, сердешна, чутлива жінка, яка мужчині завдячує такого страховинного, жахливого страждання, відноситься до цього так без чуття? Жінка творить обрій мужчини, на якому небо стикається з землею. Янголи й чорти в такій там згоді, як більш ніде. Найлагідніща, найбільш великосерда жінка має бодай одну повну мідницю пекольного вугілля й приску, бодай одну повну жарівницю з пекла, але при тім ніодної ви не знайдете настільки окаяної й мерзенної, яка не носила би маленького кутка раю у своєму серці. Де їх найвище достоїнство, гідність, повага, там недалеко від цього їх найнижче простацтво.

Погляньте на царську жінку на золотому престолі, побачите дзиґлик із поганенького дерева в неї під ногами. Мусите ненавидіти її, щоб її не любити, погорджувати нею, щоб не обожати її, панувати над нею, щоби не стати її рабом. Кохання це її вудка, яка насищає її та розвеселяє. Великі риби вони вбивають, із малими граються. Нема нічого смішнішого над залюбленого муж-

чала інакше розмовляти з о. Онуфрієм у Варшаві.

У березні 1932 пішов новий донос про „унітство“ сфабрикований прихильниками пані Л. і підписаний, на жаль, деякими студентами з Волині, частинно, як потім виявилось, зле поінформованих, тому, що ті, які збирали підписи, не гидували ніякими засобами.

У результаті 10. IV. 1932 приїхав, чомусь не член Консисторії, а протоерей Валиковський із Лодзі, не, як пізніше виявилось, для розсліду діяльности братства, як поручила Консисторія, а щоби зібрати ще більше доказів вини о. Сапіги.

Після літургії 10. квітня о. В. прочитав у церкві донос і підписані прізвища. Багато із підписаних не прийшло до церкви, інші зараз у церкві відкликали свої підписи, мотивуючи, що не знали, що підписують. На пропозицію одного із представників парохії всі вірні в церкві розділились — праворуч за о. Сапігою, ліворуч за панею Лелявською. Вислід був для пані Л. убійчий: вона лишилась із своїм чоловіком і 5 особами; на бік свого наставника о. Сапіги перейшло 99%, яких 300 осіб.

О. Онуфрій Сапіга вже-ж таки як зразковий душпастир і батько рідні, дістав заборону богослужби. Прихильники пані Л. цим не вдоволялись, а казали, що його викинуть із хати (жінка і шестеро дітей!), позбавлять духовного чину, викленуть тощо. Перед самими святами лишити нас парохіян без душпастиря, а дітей без куска хліба! Тепер, парохіяни, віримо, що пані Л. всесильна і без серця!

Усю Страстну, Світлу та Томину неділю церква була зачинена, і зачинена досі. Парохіяни, як жиди, замісць Пасхи, мали Судний день. Духовна влада невблагана. Огірчення та справедливе подразнення парохіян не має меж. Для Варшави нема виправдання! Чи взагалі істнує правда та справедливість?

Парохіяни і далі будуть боротись за правду та престіж свого духовного наставника і пані Л. не зломить нас і не буде диктувати нам своєї волі. Духовна влада повинна рахуватись із голосом більшости льояльних громадян-парохіян, а не з гуртком „банкротів“, що запропастили Росію і тепер у Польщі хотять командувати: „так має бути!“ Ми, галичани, не звикли до таких метод влади „під команду“ і „молчать і не разсуждать“.

Коли перші прихильники пані Л. подали польській та українській пресі невірні звістки у невірнім світлі та винесли все болото на вулицю, ми парохіяни довше мовчати не можемо, коли кидають на нас наклепи і ганьблять наших кращих представників за те, що мали сміливість виступити прилюдно та сказати правду.

Львів, 19 травня 1932.

Представники парохії (з уповноваження парохіян): **Йосиф Яновицький, Евгенія Кокушина, Іранда Бергерова, Іляріон Явора.**

Кріваві заворушення в Бразилії.

До міста Сао Паольо приїхав бразилійський міністр скарбу, але на двірці повитали його великі маси народу ворожими окликами. Населення знищене надмірними податками, а урядовці, вчителі, міські робітники й емерити не дістали вже кілька місяців платні. Коли поліція не могла дати собі ради з демонстрантами, прийшла жандармерія. Одначе це розярило ще більше народні маси, що демонстрували по цілому місті. Знищили редакції двох проурядових ґазет і облягли домівку організації б. військових осіб, т. зв. бразилійського леґіону, стріляючи до вікон з револьверів. Тоді леґіоністи уставили у вікні машиновий кріс і розпочали пальбу до народу. На площі впало кільканацять убитих і кількадесять ранених. Щойно військо привернуло в місті спокій.

Зловживання в радянських підприємствах.

Як повідомляють з Москви, центральна робітничо-селянська інспекція оголосила звіт зі своєї діяльности за три місяці від лютого до квітня ц. р. Викрито 5.541 зловживань на 8.519 зревідованих радянських підприємств. Найбільше типовими зловживаннями було самовільне підвищування цін і присвоювання собі надвишки, обманство на мірі та вазі, а також нелеґальна продаж товарів, що підлягають реєстрації, по спекуляційних цінах на вільному ринку.

Невдача радянського пляну сівки

МОСКВА, 27. V. ПАТ. Темпо засівів на Радянській Україні поважно ослабло наслідком пасивного опору індивідуальних господарів, що радянська влада приписує аґітації кулаків. В деяких округах господарі зовсім перестали сіяти. На основі даних з 19. травня ц. р. обсіяно тільки третину площі, визначеної пляном для індивідуальних господарів.

Америка і воєнні довги.

Департамент скарбу Зединених Держав повідомляє, що всі довоєнні держави зобовязалися до 14 днів підписати заяву, на основі якої відложені мораторією Гувера воєнні довги зобовяжуться сплатити з 4-процентовими відсотками в 10 річних ратах.

чину; золота рибка у водяному дзвоні це його чудовий, а при тім і найвірніший образ. Збуджувати й уливати, вповювати й піддавати кохання це невпинне змагання жінок. Вони бажають навіть місяцеві, щоби мав серце, аби вони могли його виповнити. Але, подібно як героїв, шукають вони тільки боротьби, а ґордують добиччю. Не серце, яке їм піддається, а таке, що опирається їм та проти них устоюється, цінять і поважають вони. Тому заздрий не може ніколи сподіватися ніякого спочуття, ні милости; він позбавлений усіх прав, засуджений, здеґрадований. Натомісць байдужий займає всі їх змисли, сили й бажання.

Жінки не мають сліз для ран, що їх самі завдали, але вони цілують руку, яка їм завдає рани. Дерева підливается й доглядає тільки до часу, коли осінь прийде, а заздрість це — пересілий овоч кохання. Серце, позбавлене листя, тріскає й розколупляється, а темчасом гарненькі садівниці дровами огрівають свої зимові кімнати. Коли ви хочете здобути кохання, то мусите затаїти своє; хочете охоронитися від заздрости, то мусите її розбудити. Робіть так, як мандрівника у гарячій Африці. Коли натраплять на хижих звірюк, що роздирають на кусні свою добич та живосилом її шабатують, тоді вони кидаються на землю і здержують биття свого серця. Тигр приходить, облизує нібимертвого та минає його, не нарушуючи. Залюблені юнаки! Стримайте биття своїх сердець, а жінки потім цілуватимуть вас і — будьте певні — не розшарпають.

Із німецької мови переклав
Іван Станичний

Австрія перестає платити

Австрійський уряд має предложити в найближчому часі парляментові проєкт закону про трансфермораторію. На основі цього закону Національний Банк від 1. червня ц. р. здержить платність довгів публичних (державних) і приватних. Одиноким вимком мала би бути позичка Союзу Народів, бо квоти призначені на сплату її процентів за цей рік находяться за границею до розпорядження вірительних держав. Ця позичка буде обнята мораторією аж у 1933 р. Вірителі не платять своїх грошей, які будуть записані в австрійському банку на їх рахунок.

Тим способом Австрія хоче боронитися перед відпливом заграничних валют, яких потребує на імпорт сирівців для краєвого промислу. Австрія покликується щодо мораторії на приклад Німеччини, Болгарії та Греції, а почасти й Анґлії, яка наслідком обниження вартости фунта сплатила менше вірителям. Віденський уряд здає собі справу з того, що оголошення мораторії замкне їй кредити на будуче, а рівночасно налякає щадничих вкладчиків, всеж таки рішився на такий крок, не маючи надії дістати нові позички.

По широкому світі.

В найближчих днях збереться у Парижі конференція фінансових експертів, щоб обговорити фінансову ситуацію наддунайських і балканських держав. Конференція буде безпосередньою консеквенцією резолюції, вирішеної Радою Союзу Народів 21. травня ц. р.

В Еспанії викрили організацію анархістів, що приготовляла державний переворот при помочі бомбових замахів. Арештовано поверх тисячу осіб.

В Японії утворився новий кабінет під проводом адмірала Сайто, зложений з чотирьох міністрів безпартійних, чотирьох консерватистів і чотирьох лібералів.

У. К. С. і політика.

Короткий зміст ідеольоґічного реферату дир. В. Кузьмовича на Загальному Зборі Українського Католицького Союзу.

В доповнення до вчорашнього звіту про Зїзд У. К. С., згідно із заповіддю, поміщуємо короткий зміст, а радше головні напрямні ідеольоґічного реферату, який докладно з'ясовує характер тої організації, її цілі й амбіції. Робимо це в огляду на численні непорозуміння, які з цього приводу виринають серед громадянства. — *Ред.*

Референт пригадав часи, в яких митрополит Шептицький покликав до життя УКС. Опінія, що УКС має створити суроґат нових нац.-політичних організацій, поруч з істнуючими або замісць істнуючих, у дійсності затемнювала фізіономію УКС-у, який політичних завдань собі не ставив. Треба було інтервю през. Децикевича, а в останньому ще часі заяви митрополита, щоби УКС відсепарувати від політики.

Дальшою перешкодою розвитку в початках істнування УКС-у було засадниче недовіря, з яким українське громадянство ставиться до католицизму тоді, коли він хоче стати чинником громадським. Українське громадянство не могло в тому випадку зрозуміти, чому католицизм не обмежується на істнуючі вже церковні братства. Вкінці католицькі діячі на місцях не бачили ріжниць поміж УКС і Кат. Акцією. Ці обі організації мають, що правда, ту саму ціль: уморальнення одиничного, родинного і громадського життя, однак ідуть до неї іншими шляхами. Найбільш есенціональною ріжницею поміж тими організаціями є та, що УКС може приймати в члени теж і православних українців, чого Кат. Акція робити не може.

Далі референт приходить до позитивного сформулування ідеольоґічних завдань УКС. Він бачить їх: 1) у тих сторінках релігійно-обрядового життя, які приймають ріжні форми, відповідно до духових потреб народу. Вказує на історичні приклади, з яких видно величезний вплив політики церковних організацій на політичну історію української нації. У цих взаємних перехрещувалися інтереси римо-католицизму, унії і православя. І сучасність видвигає перед рел.-обрядовим життям потреби, для яких розвязки конечна громадська організація, що погоджувалаб українські національні інтереси з релігійними. Нпр. взаємини українців греко-католиків і православних, зміна календаря, проблема українців-латинників і т. п. 2) У боротьбі з духовим більшовизмом, який ще гірший від політичного більшовизму. 3) У витворюванні понадначіональної солідарности на ґрунті християнської етики. Український патріотизм найде на ґрунті етики і духової дисципліни католицизму нові джерела скріплення і причиниться до консолідації тих національних енерґій, які тепер нидіють у моральному примітивізмі і неґації — без користи для емансипаційних змагань нації.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Еспанії грозить революція

В Еспанії вибух ґенеральний страйк рільних робітників і малоземельних селян. В ріжних сторонах селяни нападають на двори і рабують їх. В місцевости Морон делля Фронтера селяни окружили фільварок і підпалили його з чотирьох боків, пильнуючи, щоби все згоріло до тла. Подібні вісти приходять з інших місць.

Рівночасно з рухом селян і рільних робітників мав вибухнути ґенеральний страйк міських робітників, однак тільки союз будівельних робітників приобіцяв зорганізувати страйк в цілій Еспанії в днях 2 і 3 червня.

У звязку зі страйковим рухом по селах і містах влада викрила в ріжних містах великі склади бомб. Знак, що приготовляються терористичні акти, які мають на меті державний переворот. Число арештованих перевищає 1000 осіб. Поруч з ревізіями та арештуваннями влада перевозить військо в загрожені сторони.

Конференція Українбанків.

Конференція Українбанків, скликана Централбанком і Ревізійним Союзом Укр. Кооператив, відбулася 26. ц. м. в льокалі Централбанку у Львові перед пол. Конференцію відкрив голова Надвірної Ради Централбанку д-р Мих. Волошин, покликуючи до президії д-ра Костя Левицького, дир. Волянського із Самбора, дир. Ол. Базилевича із Берестя і дир. Яр. Колтунюка зі Львова. Секретарювали дир. Ів. Охримович і дир. М. Кисілевський.

Реферат про кредитову політику Українбанків та найважніші досягнення на найближчу мету виголосив дир. Ів. Пашкевич з Коломиї. Другий реферат про справи нашої організації кредитової ділянки, щоби вона була доцільна і солідарна, виголосив інсп. РСУК-а Мануіл Павлюк.

В дискусії над звітами забирали слово: дир. Д. Коренець зі Львова, дир. Ів. Филипович зі Львова, д-р Ів. Блажкевич з Дрогобича, дир. Ром. Харамбура з Яворова, дир. Юліян Шепарович зі Львова, пос. Ост. Луцький, дир. Куницький з Глинян, о. Кулик зі Зборова, дир. Ів. Мартюк зі Львова, дир. Бехметюк з Делятина, пос. Кохан зі Сокаля, дир. Ом. Саєвич зі Львова, дир. Бариш з Калуша, д-р Кость Левицький зі Львова і ін.

Після дискусії вирішено такі постанови:

I. Конференція Українбанків постановляє якнайскорше наладнати **тісний звязок** зі своєю Централею Централбанком і створити кріпку одноцілу організацію з одними напрямними на цілому терені нашої діяльности.

Для затіснення тих звязків мають:

а) всі Українбанки та міські (і сільські) кредитівки перебрати на себе обовязок допильнувати офундування своєї Централі як уділами, так і спрямовуванням туди більших вкладів ощадностей, грошевих надвишок і запасних фондів;

б) подавати Централбанкові точно місячні звідомлення про стан кредитових кооператив і істнуючих відносин і за те на власний кошт одержувати потрібні звідомлення організаційно-інформаційні, видані Централею;

в) у випадку несподіваних більших виплат помагати собі взаїмно хвилевими і забезпеченими кредитами;

г) кредитувати інші види кооперації у своїх районах в порозумінні і за згодою з Централбанком і Ревізійним Союзом.

II. Провадити всіми можливими засобами боротьбу з визиском мас ріжними спекулянтами і вести безпощадну боротьбу (пропаганду) з надмірним обдовженням населення.

III. Завданням нашої кредитової кооперації є скріплюватися власними кооперативними капіталами: членськими уділами і запасними фондами та зєднуючи довіря громадянства, вести живу і послідовну акцію за зібранням масових дрібних ощадностей у свому громадянстві, щоби бути незалежними від інших чинників.

IV. Приймаючи до відома, що наші центральні установи устійнили між собою стопу процентову від вкладок ощадности, признається за вказане: одноціле наладнання відсоткової стопи від вкладок ощадности (льокат) в цілій нашій кредитовій кооперації, щоб усунути всяку неморальну і шкідну конкуренцію.

V. Союзні некредитові кооперативи, оскільки мусять користати з готівкових вкладів, не повинні оплачувати вищої процентової стопи від таких льокат, як платять місцеві кредитові кооперативи від своїх льокат.

VI. В сучасних економічних відносинах треба строго придержуватися доцільної кредитової політики, кому і на які цілі і на яких умовах можна уділювати позички.

Це є можливе тоді, коли Управи кооператив удержують живий контакт з членами і довжниками кооперативи і знаючи добре їх маєтковий стан, господарність і солідність будуть держатися правила, що завданням кредитової кооперативи є давати своїм членам добре обезпечений, короткоречинцевий кредит до обороту на збільшення продукції їх господарства чи підприємства. Як з одного боку побажана є в теперішних часах економічної скрути при уділюванні позичок велика і далеко ідуча обережність, так з другого боку не бажаним є попадати в скрайність і припинювати зовсім позички.

VII. Банковий кредит зправила має бути помічним джерелом, на яке кооператива в кождім переходовім стані або в разі потреби може числити, але одержаного банкового кредиту не можна уважати за постійну частину оборотового капіталу, яку кожного часу можна вживати на давання позичок. До того повинні кооперативи прямувати, щоби таким способом стати самовистарчальними.

VIII. Взивається *Українбанки* і всі кредитові кооперативи, щоби щодо обєму своєї діяльности строго придержувалися постанов банкового закону і статуту, щоби не давали свого жира з чемности, ані таких поруч і гарантій та щоби не провадили ніяких ризикових інтересів.

IX. Правильна співпраця Українбанків з П. С. К. в організаційних колегіях є передовсім конечна, щоби наладнати взаємні ділові відносини між кредитовими кооперативами і кооперативами інших видів, за порозумінням і згодою з Централбанком і Ревізійним Союзом.

Не менше важним обовязком Українбанків є також дуже старанна опіка у всіх напрямах над низовими кредитовими кооперативами свого округа та щире заінтересування ними і давання потрібної їм поради і помочі.

Українбанки по повітах, стоячи в тісних зносинах з низовими кредитовими кооперативами своєї округи, мають бути рівночасно звязковими між своєю округою і централею, яку повинні постійно інформувати про господарське положення своєї округи і навпаки бути інформованими відповідно до обставин Централею.

X. Взивається всі Українбанки, щоби діло- і книговодство наладнували щораз краще, бо правильне та прозоре діло- і книговодство викликує довіря серед загалу, а неправильне і неясне дає привід до недовіря і нагоду до надужить.

XI. Взивається всі кооперативи, щоби старалися про добрий добір кооперативних робітників: під оглядом їх моральної як не менше їх фахової вартости. Взивається далі, уможливлювати молодим повновартісним одиницям доступ до праці в Українбанках і інших кооперативах і в цей спосіб старатися виповнити ці особові люки, які у нас ще є. За те треба усувати з кредитової кооперації одиниці сумнівної моральної вартости, бо вже сама їх приява в Українбанку чи в іншій кооперативі відемно ділає на опінію установи та на довіря загалу до неї, що передовсім в кредитовій кооперації має дуже велике значіння.

XII. Задля успішного переведення постанов конференції в життя Зїзд уважає за доцільне, щоби була покликана окрема комісія, зложена з членів Управ: Централбанку і Ревізійного Союза, яка мала би обміркувувати всякі події, що стоять у звязку з діяльністю кредитовою, та видавала вказані розпорядки для кредитових кооператив, як також бюлетени та інформаційні статті для преси.

„Дрібна подія".

Про циганів і крадіж одного хлопчини.

(Кореспонденція з Волині.)

Хіба не дрібна подія? Десь у Перемишлі на базарі цигани вкрали 6-літнього Юрка, синка селянина з Ришкової Волі, Мичуґи. Українські часописи подали хронікарські замітки. За циганами буцім то були розіслані „гончі листи". Читачі прочитали, може навіть яка чутлива жінка зітхнула. І все заспокоїлося. Чи мало Юрків є на широкому українському світі?

Але ця „дірбна подія" глибоко врізалася в душу звичайнісіньких селян села Боголюб на Луччині. Навіть у душу малих дітей. Звичайно, винна преса, що стривожила їхні душі. Можливо, що завинили й перечулені мами, які повчали дітей берігтися циганів, немов би їхні Юрки, Петрики, Павлики, Івасики й т. д. були чимсь особливим на світі.

Дитячий світик насторожився від Перемишля до Луцька, можливо від Карпат до риського кордону. Берігтися циганів, дивитися, чи не везуть вони зі собою Юрка!

Ох, та українська преса! Як вона каламутить публичний спокій.

В державному лісі біля Боголюб мирно розтаборилися цигани. Невинні, як янголи. Щоб нікому не перешкаджати, не розтаборилися у селі. Одначе „розагітовані" спокійні волинські діти й тут встромили свого носа. Побачили якогось білого хлопчика й розпитують його:

— Як ти називаєшся?

— Юрко.

— Може тебе цигани вкрали?

— Вкрали!

Миттю в село. Кличуть батьків.

До ліса біжать старші. Та від циганів і сліду нема. Один на ровері жене далі. Нагнав циганів у с. Усічах. Хоче відібрати Юрка, та цигани знають, що ніхто не сміє нападати на них і грабувати в них дітей. Але приїзджають фірами ще інші боголюбці. Юрка забирають.

*

Чи дійшли до Волині „гончі листи" не знаємо. Інтеліґентам, що інтервеніювали у справі Юрка, якого везли з собою цигани, як кажуть, не вдалося цього ствердити.

Як би не преса й ініціятива та відрух просвітян і кооператорів в Боголюб, Юрко пішов би далі за циганським табором. Ніхто не звернув би уваги на цю дрібну подію та на якогось чи якохось Юрків.

Інша річ маленький Ліндберг. Там держава на його відшукання витратила сотні тисяч долярів. Там президент Гувер сказав, що справу малого Ліндберґа зараховує до найважніших державних справ.

Бо... міліони мам і татів Америки переживають муки неспокою, коли почувають небезпеку для своїх маленьких дітей. Мами не можуть вести своє хатнє господарство, тати — виконувати свою працю в бюрах, при машинах і т. д.

*

Юрко очевидно не перший, бо як довга й широка українська земля, скрізь по селах говорять, що цигани крадуть дітей.

Про інші крадежі вже й не говорять.

Але при цій „дрібній події" треба згадати й за них. Хто мешкав на селі, той знає, чим є відвідини села циганським табором. Як не пильнуються селяни, але багатьох курок, гусок, шмаття, посуди й інших річей дорахуватися не можуть. Узаконені традицією „позички" серед білого дня та й годі!

Особливо такі відвідини страшні у ту пору, коли старші на праці у полі, а по хатах залишаються самі безсилі дідугани та діти.

Статистика цього грабунку селянського майна напевне булаб цікавіша, ніж фахові статистики думають!

*

І ще одно — надзвичайні привілеї циган. Розпорядження ґенерального комісаря східних земель їх не обовязує. Коли наші Юрки, Терешки й інші хочуть улаштувати мандрівку, забаву чи „пікнік" у лісі мусять мати на це дозвіл.

А цигани вільно собі мандрують куди хочуть; вільно улаштовують собі на полях і в лісах забави й т. ін.

Аж заздрість бере наших невкрадених Юрків.

У західніх державах забороняється вештання по хатах усяких жебраків і мантіїв. А в нас величезні табори явних і найнахабніших у світі прохачів вільно мандрують від села до села й вільно з відома всіх обдирають мирне населення.

У кожному разі наше українське селянство після „дрібної події" з Юрком повинно дати належну відправу цим волоцюгам.

Сенекс.

ОСТАННІ ВІСТИ

БРІНІНҐ УСТУПАЄ?

У звязку зі заповідженою на неділю конференцією през. Гінденбурґа з канцл. Брінінґом рахуються з можливістю димісії кабінету. Це сталося би вже в понеділок, на скільки між Гінденбурґом і Брінінґом дійде до порозуміння в справі радикальної реконструкції кабінету. Соціялістична та центрова преса пише про закулісові махінації проти Брінінґа. Орґан Штеґевальда „Дер Дойтше" оголошує ревеляції про закулісові переговори з представниками нац. опозиції і деякими колами французького промислу.

ЩО КАЖЕ МАТИ ҐОРҐУЛОВА?

МОСКВА, 27. V. ПАТ. Тасс повідомляє: „Правда" принесла документи, в яких гурт горожан козацького містечка Лабінская, м. н. тітка Ґорґулова, Ґореликова, стверджують, що пізнають у Ґорґулові, якого фотографія була в однім із франц. часописів, мешканця містечка Лабінская. Горожани того містечка зазначують, що Павло Ґорґулов відомий добре всьому містечку з контрреволюційної діяльности. Мати Ґорґулова посвідчує власноручним підписом, що фотографія в франц. часописі, на якій зображений чоловік зі слідами загоєних ран на лівому боці лиця, це дійсно портрет її 37-літнього сина Павла. Ті зізнання зложено в присутности багато свідків а документи посвідчив льокальний совіт. Часопис подає при цьому фотографію документу.

КОНЦЕНТРАЦІЯ ЯП. ВІЙСЬКА НА КОРДОНАХ СРСР.

ПАРИЖ, 27. V. ПАТ. Вістки, що прийшли сюди за 48 годин, кажуть про рух японських військ у Манджурії, який пояснюють як концентрацію збройних сил на кордоні СРСР. Акція дала відчутися на біржі. Яп. папері впали й до 5%. В яп. амбасаді в Парижі твердять, що Японія не нападе на СРСР, коли СРСР не переводитиме мілітарних операцій.

ПРИВАТНА БІРЖА.

Девізи: Амер. долляр 8.84.50—8.85.00, канад. доляр 7.88.00—7.92.00, корони чеські 0.26.33—0.26.50, фр. франки 0.35.00—0.35.20, швайц. фр. 1.72.80—1.73.20, фунти шт. 33.00—33.20, нім. марка 2.11.30, рум. леї 0.05.00—0.05.50.

Новий уряд у Греції.

З Атен повідомляють, що створився новий грецький уряд, зложений з представників партії хліборобської та робітничої. Прем'єром став соціял-демократ Папанастазів, що обняв теку міністра заграничних справ і краєвої оборони. Венізельос виїздить за границю лікуватися, але все таки гратиме важну ролю в грецькій політиці. Новий кабінет стане в понеділок перед парляментом.

НОВИНКИ

— **Одинока українська пральня чистить хемічно** — фарбує всяку гардеробу. Прання ковнірів 20 сот. **Е. Говикович**, Львів, Домініканська ч. 4. 1863 8—1

—*Машини до шиття нові від 200 золотих поручає **Юліян Ломага**, Львів, Валова 11. 4-20

— **Вже надійшли журналі мод на рік 1932/33;** робітня футер **Юліяна Глушевського**, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46. 792—?

— **Свято Матері у Львові.** В неділю, 29. травня ц. р. влаштовує окремий комітет при філії „Союзу Українок" у Львові „Свято Матері", яким започатковує „Тиждень Української Дитини", що його переводить у Львові „Т-во опіки над молодю". На програму „Свята Матері" складаються: а) Богослуження на подвірю св. Юра перед собором в 12 год. в полудне. В часі того Богослуження уділить учасникам архієрейського благословення Митрополит Андрій з балькону палати; б) академія-концерт в год. 4. пополудні в салі „Ремісничої Палати" (Стрілецька Площа). У святі повинні взяти участь якнайширші кола нашого громадянства. Вступ на концерт за добровільними датками.

— **Ревізія в Борщеві.** В льокалі борщівської філії „Просвіти" відбулася 25 ц. м. 10-годинна ревізія, яку перевела поліція борщівського постерунку на припоручення місцевого суду. Переглянула всі бібліотечні книжки і ціле діловодство філії та забрала фільмовий апарат з фільмою і кільканацять книжок.

— **Памяти Головного Отамана С. Петлюри.** Дня 25-го травня, в день 6-их роковин трагічної смерти Симона Петлюри відбулося жалібне засідання Управи Українського Т-ва Допомоги Емігрантам у Львові з участю членів Т-ва й гостей. На пропозицію голови Т-ва проф. Ю. Магалевського вшанувати память Отамана хвилинним мовчанням всі присутні встали з місць і в цілковитій тиші простояли хвилину. Після цього слово забрав заступн. голови А. Петренко, який у просторій доповіди окреслив найголовніші моменти життя й значіння С. Петлюри в українській історії. На Зборах переведено збірку для бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі й на влаштовання панахиди по ньому.

— **Українська еміграція у Варшаві** влаштувала вчора в салі міської ради академію з приводу шестих роковин трагічної смерти отамана Петлюри і 15-их роковин сформування першого відділу української армії УНР. Заки розпочалася програма, делегації бувших українських військових внесли на салю прапори українських відділів, які уставили на естраді біля погруддя Петлюри. При прапорах станула почесна сторожа. Ген. Шандрук виголосив реферат про організацію української армії.

— **Зловживання з допомогами безробітних.** Центральна управа фонду безробіття перевела акцію контролю управнень до побирання допомог із того фонду і ствердила, що значне число осіб бере допомоги, не маючи на це права. Найбільше зловживань було у львівській окрузі, де майже 10 прц. безробітних брало гроші безправно. Опісля йде Сосновець (6 прц.), Дрогобич (5 прц.), Варшава (3.6 прц.) і т. д. Наслідком викриття цих неправильностей здержано виплату підмог у всіх випадках, де безробітні діставали гроші безправно.

— **Трагедія учительки.** З Янова люблинського приїхала до Варшави 27-літна учителька Ольга Гаврилів, щоби в шкільній кураторії робити заходи в справі її редукції з посади. Заходи звільненої учительки були безуспішні, наслідком чого вона таки в кураторії строїлася оцтовою есенцією. Нещасна, перевезена до шпиталю, померла в тяжких муках.

— **Страшна смерть безробітних.** Перед кількома місяцями жінка зредукованого театрального машиніста Зубля у Львові убила свою малу дитину і себе. Причиною подвійного душогубства була нужда. В четвер, 25. ц. м. відобрав собі життя сам Зубель, застрілившись на гробі жінки на Янівському цвинтарі. Мав 32 роки.

— **Трагедія зведеної дівчини.** Під колеса лісної залізниці в Людвиківці пов. Долина кинулася 23 ц. м. Аделя Фірлевич, 23-літна дівчина сирота. Колеса відтяли її голову і ноги а кадовб тягнули ще яких 50 метрів. Вона була господинею у інж. Куриловича в Жаглі і вдалася в любовні зносини з Гербертом Баром, сином лісничого з Людвиківки. Цей вимантив у неї 1000 зол. і покинув, коли вона почулася матірю. Зведена дівчина прийшла зі сестрою до дому Барів, щоби розмовитися з Гербертом, однак тут її вилаяли й викинули разом зі сестрою. Збезчещена і знеславлена кинулася на очах сестри під колеса потягу.

— **Кріваве весілля.** На весіллі у господаря Антона Францора в Лановичах пов. Самбір прийшло між парубками до суперечки за дівчину. Суперечка перемінилася в бійку, в часі якої впали револьверові стріли. В хаті настав переполох. Три особи, а саме: Лавро Фіялко, Михайло Паїчин і Михайло Фігель потерпіли рани, наслідком чого відвезли їх до самбірського шпиталю. На місце приїхала поліція і веде слідство.

— **У филях ріки.** В Милівцях пов. Чортків упала в ріку Серет 3-літна Марія Білинська і почала тонути. На поміч поспішила 67-літна бабуня дитини і хоч не вміла плавати, скочила до води, щоби ратувати дитину, але сама почала тонути. Бабусю люди вратували, а дитина таки втопилася.

— **Дрібні вісти.** Опалову фірму „Терма" обікрали злодії, забравши з розбитої каси готівку 3.000 зол. — Окружний суд у Познані засудив купця Яворського на рік вязниці за спроневірення 160 тисяч зол. на шкоду фірми Швайкерт з Лодзі.

— **Більшовицька мода.** В Ленінграді отворили виставу зреформованої ноші, що буде обовязувати в Радянщині як один тип пролетарського вбрання. На жіночих і мужеських одягах вишиті трактори та інші рільничі машини. Ковніри мужеських одягів мають форму серпа, кишені форму молота. Для жінок приписані широкі шаравари. Капелюхи, мужеські і жіночі, мають теж пригадувати комуністичний лад. Найбільше поширеним має бути капелюх у виді серпа або молота. Більшовики хотять зовсім викинути моду, взяту від буржуазного заходу і завести вбрання, мужеські і жіночі, що відповідають комуністичному світоглядові.

— **Концерт Т-ва „Сурма".** В четвер 2. червня ц. р. уладжує Співацьке Т-во „Сурма" у великій салі Т-ва Лисенка свій річний концерт при співучасти співачки Іванни Шмериковської-Приймової і д-ра Криштальського, д-ра Нижанківського і Б. Кудрика як акомпаніяторів. В програму концерту входять нові твори наших і чужих компоністів, як Ф. Колесси, д-ра С. Людкевича, Козицького, Вериківського, Нижанківського, Німаера, Пестальоцого, Сметани, Кінцля і інших. Всі хорові твори будуть у нас перший раз виконані. Початок в год. 8 вечором. Карти вступу продає від понеділка Союзний Базар.

— **Академія в честь Т. Меленя.** У неділю, 29 травня ц. р., уладжує українське робітниче товариство „Робітнича Громада" у Львові **Святочну Академію** в честь Теофіля **Меленя**, визначного провідника українського робітництва, який згинув в 1915 році як український січовий стрілець. На програму Академії зложаться: промова проф. В. Старосольського, продукції робітничого хору, сольоспіви і деклямації. Академія відбудеться в салі товариства друкарів „Огнище" при вул. Пекарській ч. 18. I. пов. Вступ за добровільними датками.

— **Батьківський Кружок** для державної гімназії з українською викладовою мовою у Львові, вул. Льва Сапіги 14, просить інтересованих родичів, які мають діти до I. кляси гімназіяльної явитися в неділю 29 травня в год. 11 передпол. у тій гімназії на нараду в тій справі.

— **Фотографічна прогулька** на „Погулянку" відбудеться під проводом „УФОТО" в неділю, 29. травня. Збірка учасників ріг вул. Кохановського й Петра і Павла точно в год. 7-ій рано. Доїзд „трійкою". Гостям раді.

— **Що це весняки?** Найновіші досліди виказали, що весняки повстають з нерівномірно нагромадженого пігменту (барвника шкіри) в цих частинах шкіри, де найбільше паде соняшне проміння. Особи з білою церою дістають весняки найскорше, але на жаль майже ніколи не загорівть. Для них є лише один спосіб, а саме успішними засобами усунути весняки. Цими засобами є в першій мірі крем і мило Лешніцера, зроблене на підставі найновіших рецепт, та відповідає вимогам останього стану знання. Постійно вживаючи крему і мила Лешніцера можна усунути ті немилі наслідки літнього сонця без небезпеки побічних наслідків.

—o—

З судової салі.

Пятьох обвинувачених за приналежність до УВО перед львівським судом.

В пятницю, 27 ц. м. почалася перед судом присяглих у Львові делегована з Тернополя розправа проти 1) **Василя Охримовича**, 6. гімн. учня, літ 17, з Дичкова, 2) **Омеляна Українця**, сел. хлопця, літ 17, з Красівки, 3) **Петра Козуба**, парубка, літ 21, зі Смиковець, 4) **Йосифа Козуба**, парубка, літ 19, зі Смиковець і 5) **Володимира Роговського**, парубка, літ 20, зі Смиковець, обвинувачених у тому, що в часі від лютого 1931 до половини жовтня 1931 належали до Української Військової Організації чи пак Організації Українських Націоналістів, чим допустилися злочину головної зради з § 58. Розправі проводить радн. **Тертіль**, обвинувачує прок. **Городиський**, боронять: посол **д-р Дмитро Ладика** і **д-р Лев Ганкевич**.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Акт обвинувачення каже, що в зимі 1931 р. прийшли до обв. Петра Козуба Омелян Українець і Василь Охримович і намовляли його вступити до УВО чи пак ОУН, на що він згодився. За кілька днів принесли вони йому часопис „Юнак" з 1930 р. і веліли йому зєднувати членів для ОУН. Петро Козуб приєднав до ОУН обв. Йосифа Козуба, заприсягнув його на револьвер і дав йому згаданий примірник „Юнака", а пізніше кілька примірників „Сурми", доставлених Омеляном Українцем і Василем Охримовичем. Крім того оба ці обвинувачені давали обом Козубам летючку ОУН, що поручала напади на поліцію, а також Бюлетини ОУН, з порученням ширити їх дальше. Летючку ОУН дістав Йосиф Козуб також від обв. Володимира Роговського, яку після перечитання йому звернув. У часі поліційних доходжень обв. Омелян Українець, Петро Козуб і Йосиф Козуб призналися до всього, а крім того обв. Петро Козуб признався, що револьвер, на який він заприсягав Йосифа Козуба, і кріс, який він мав у себе, зі страху перед ревізією вкинув до ріки. В дальшому слідстві всі обвинувачені відкликали свої первісні зізнання на поліції, кажучи, що зізнавали так, бо їх бито, або погрожувано биттям.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

Всі підсудні заперечують нині якнайрішучіше свою вину. Коли пересухувані на поліції зізнали інакше, обтяжуючи і себе і своїх товаришів, то зробили це під впливом побоїв, які докладно описують. У слідчого судді вони свої зізнання відкликали.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

На нинішній розправі зізнавали свідки: слідчий судця з Тернополя **Янеллі**, сл. суддя **Ян Коцюба**, поліц. агент Марцель **Єнджеєвський**, поліц. агент Антоні **Грінбергер**, поліц. агент Владислав **Конопка**, ст. постерунковий Адольф **Фрей**, постерунковий Станіслав **Прайснер**, старший пшодовнік Францішек **Ящишин**, Василь **Кужіль**, Юліян **Черемисюк** і Карло **Венгровський**. Останні три свідки зізнавали на обставину побиття на поліції трьох обвинувачених: Омеляна Українця, Йосифа Козуба і Володимира Роговського.

На цьому розправу перервано до завтра.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Василь Коссак, заслужений артист української сцени, на якій працював 26 літ, помер на грудну недугу 23 ц. м. у Стрию в 45. році життя. Похорони Покійного відбулися 25. ц. м. в год. 3. попол. В. Й. П.!

СПОРТ.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

29. ц. м. на площі С.-Б. відбудеться День Українського Спортовця при участи усіх львівських клюбів, згуртованих в Укр. Спорт. Союзі, а саме: УССК, ЛКС, КЛК, Стріла, Сокіл IV, Сокіл-Клепарів, РСУК, Плай. Дружини цих клюбів станути до масової дефіляди, яку відбере Рада Укр. Спорт. Союзу та представники нашого громадянства.

УССК та ЛКС розіграють передпол. (год. 10) товариські змагання в ситківці на токах УССК (Супінського 22) а інші клюби змагатимуться в відбиванці й кошівці та візьмуть участь у легкоатлетичних вправах.

„День Українського Спортовця" стоїть під гаслом: Спорт у маси!

Виділ Карпатського Лещатарського Клюбу К. Л. К. взиває всіх своїх членів до масової участи в дефіляді спортовців Львова. Збірка на площі Сокола-Батька 29. травня в год. 14. Однострій легкоатлетичний.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ).

В неділю, 29. ц. м., розіграє Україна чергові мистецькі змагання зі стрийською Погонею. Сподіємося, що наша дружина, заохочена останніми успіхами, гідно відплатиться стрийській дружині за свою одинóку цьогорічну програну за мистецтво (в Стрию 4:2). Україна виступить у незміненому складі, в якому перемогла високо Чорних (6:0) і найсильнішого свого противника Другого Сокола (2:1). Змагання ці зачнуться на грищі Чорних в год. 17. Білети по зниженій ціні (партер — 1 зол.) можна купувати лише в суботу в крамниці „Народньої Торговлі", Ринок 36.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Субота, 28. V. год. 7.30 веч. „Фавст".
Неділя, 29. V. год. 7.30 веч. „Гав-гав" (ціни знижені).
Понеділок, 30. V. год. 7.30 веч. „Слідство" песа Альсберга та Геса (премієра).

Театр Ріжнородностей.

Субота, 28. V. год. 8. веч. „Гав-гав".
Неділя, 29. V. год. 8. веч. „Роксі".
Понеділок, 30. травня, год. 8. веч. „Гав-гав" (ост. раз).

Театр Новин.

Субота, 28. V. вистава не відбудеться.
Неділя, 29. V. год. 8. веч. „Чесна Зузанна".
Понеділок, 30. V. год. 8. веч. „Чесна Зузанна".

Кіна.

АПОЛЬО: Пат і Патахон як винахідники пороху.

КАСІНО: „Любовниця з Таїті" (Ван Дайк).

КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

ЛЕВ: „Коли вибила північ" і „Невловима ватага" (Гут Ґібсон).

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

МІРАЖ: Бастер Кітон як „Чемпіон", „Спокуси Европи" (Ліл. Гарвей).

ОАЗА: „Остання ніч карнавалу".

ПАН: „Кайдани пристрасти", „На позорищі".

ПАЛЯС: „Чаруючий хлопець".

ПАСАЖ: „Долина золота" (Мек Тилет), ам. комедія та звук. додаток.

ПРОМІНЬ: „Кров на піску".

СОНЦЕ: „Поліцмайстер Таґеєв".

СТИЛЕВЕ: „Тарзан", володар джунґлів".

УТІХА: „Маски", „Тайна чорного провалля".

ХИМЕРА: „Американська трагедія".

Програма радіо.

Неділя, 29. травня 1932.

Ляйпціґ (259,3) 15.30 „Ришард II" песа Шекспіра, 20.15 „Дер Інтендант ін дер Клемме" оп. Цімароси, **Братислава** (278,8) 20.05 „Вікторія" песа Герана, муз. Роба, **Мілано** (331,4) 20.30 „Тангайзер" оп. Ваґнера, **Штутґарт** (360,6) 19.30 Камер. музика, 20.20 „Гепі Енд" вес. веч., **Гельсінґфорс** (368,1) 19.25 Спів, Еіно Раутаварa, **Букарешт** (394,2) 20.00 „Любовний напиток" оп. Доніцетія, **Берлін** (419) 17.40 „Катакомби" кабарет, 19.00 Рециталь Петрія, 20.15 „Батьки та діти" попурі, **Білгород** (430) 17.00 Хор, **Рим** (441,2) 20.45 „Корневільські дзвони" оп. Пляпкета, **Бероміністер** (459,4) 20.00 Нар. пісні, **Прага** (488,6) 11.00 Чеська музика, **Відень** (517,2) 11.00, 11.55 Концерт, 20.05 „Армут" авд. Вільдґанса, **Рига** (525,4) 13.00 Хор молоді, 18.30 Муж. хор, **Будапешт** (550,5) 19.30 „Турандот" оп. Пучінія, **Люблiна** (574,7) 11.00, 21.00 Квінтет, 16.00 Нар. пісні, 20.00 Вок. концерт, **Харків** (937,5) 11.00 Концерт для дітей, 15.00 Український концерт, 18.00 Авд., 20.00, 24.00 Концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 8.55, 11.30, 15.00, 20.15 Трансм.

Понеділок, 30. травня 1932.

Кеніґсберг (217,1) 20.20 Староіт. музика, **Мор. Острава** (263,8) 18.00 Пісні, Ганушова, **Братислава** (278,8) 14.30 Концерт, 18.00 Солісти, 21.00 Словацький фолькльор, 22.00 Трансм. із каварні Бароц, **Мілано** (331,4) 21.00 Концерт, **Штутґарт** (360,6) 20.00 Трансм. оп. „Дидона й Еней", „Темпо часу", „Серенада", **Букарешт** (394,2) 20.45 Пісні, Марія Нільсен, **Сотенс** (403,8) 21.00 Пісні, Ром. Расцоні, **Білгород** (430,4) 19.30 Арії, Ліца Кальміц, **Рим** (441,2) 21.00 Концерт, **Бероміністер** (459,4) 20.00 „Ді Абрайзе" оп. Д'Альбера, **Прага** (488,6) 19.00 Пісні, Войткова, 21.00 Концерт, **Відень** (517,2) 19.30 „Вільний стрілець" оп. Вебера, **Будапешт** (550,5) 17.30 Мад. мельодії, 20.00 Концерт, **Харків** (937,5) 15.00, 16.00, 18.00, 20.00, 24.00 Концерт, **Калюндборґ** (1153,8) 20.30 Вимки з „Фавста" оп. Ґунода, **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 14.00, 20.00, 21.10 Трансм., 14.45 Діт. часопис, 16.30 Концерт, **Париж** (1724,1) 20.00 „Ля бон Мер" авд. 20.45 Байки Фльоріяна.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 29. травня 1932.

9.00 Трансм. свята кадетів, 11.00 Авд. т-ва шк. молоді, 11.35 „Фанатизм іслямізму", 12.10, 22.40 Метеор. ком., 12.15 Симф. поранок, 14.00 „Спрятування та досушування конюшини", 14.20 Нар. танці, 14.40 „Бжола та цвіт", 15.00 Весна в нар. пісні, 15.15 Вояцько-стрілецька авд., 15.55 День Матері, 16.20 Фортепян, 16.35 Грамофон, 16.40 „Графиня Червоної Тулюзи" відч., 16.55 Промова з нагоди 100-ліття збурення Золібожа, 17.05 Грамофон, Сільва рерум, 17.15 „Куди йде наше сонце", 17.30 „Схід і Захід" фейл., 17.45 Концерт, 18.40 Спів. рециталь, 19.00 Всячина, 19.40 Плекання коней, 19.45 „Сватання" А. Чехова, 20.15 Поп. концерт оркестра, спів), 21.55 Літер. чвертьгодина, 22.10 Твори на альтівку й фортепян, 22.45, 22.55 Спорт, 23.00 „Пишемо пісоньку" радіожарт, 23.15 Танкова музика.

Понеділок, 30. травня 1932.

11.45 Перегляд преси, 11.58 Астр. час, 12.10, 14.45, 15.55, 19.25 Грамофон, 13.20, 22.55 Метеор. ком., 15.05 Госп. ком., біржа, 15.15 Комунікац. перегляд, 15.25 „Про Олімпіяду", 15.45 Лісовий куток, 16.20 Французька лекція, 16.40 Грамофон, Сільва рерум, 17.10 „Перший поляк у півн. Арабії", 17.35 Легка музика, 18.50 Всячина, 19.15 Хлібороб. скринька, 19.30 Спорт, 19.35 „Радіо дітям", 19.45 Прес. радіоденник, 20.00 „Чар і краса польської музики" фейл., 20.15 Про оп. Белінія „Люнатичка", 20.25 „Люнатичка" трансм. оп. Белінія у виконанні арт. Варш. Опери, 22.40 „На окраїнних шляхах" фейл., 23.00 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кліматична станція на Соколі коло Підлютого (для дівочої молоді) подає до відома, що речинець зголошень і складання першої рати оплат продовжено до 10. червня ц. р. Всім зголошеним учасницям висилається відворотною почтою докладні інформації.

Союз Українських Службовиків запрошує Всіх Вп. Товаришів (-ок) і їх рідних та знайомих на спільні оглядини „Вистави 300-ліття народин гетьмана Івана Мазепи", яку улаштовано в Національнім Музею у Львові. Вступ на виставу: при гуртових оглядинах 50 сот., поодиноко 1 зол. Оглядини відбудуться **в неділю, дня 29. травня 1932. в годині 10-й рано.** Збірка година 9.45 на подвірю Музею при вул. Мохнацького ч. 42. — **Президія** Головної Ради.

На „Рідну Школу" зложили ВП.: Замісць подяки за участь у похороні бл. п. о. Івана Сеньшина 70 зол. Донька і Зять; Тимко Луків робітник в Збоїсках 10 зол. замісць подяки Всім, що взяли участь у похороні сина бл. п. Теодора; Михайло Коржан, Шили к. Підволочиськ 5 ам. дол. виконуючи завіщання Покійного Івана Ковбаси, рільника з Шилів; д-р Бернард Гроль, лікар в Судовій Вишні 10 зол. замісць вінка на домовину бл. п. Осипа Рибачевського. — ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Голосна Управа.

Дирекція жіночої гімназії Українського Інституту для дівчат в Перемишлі подає до відома, що в шк. році 1932/33 задержить I. клясу ґімн., якщо зголоситься відповідна скількість дітей. Вступні іспити відбудуться: до I. кляси 27. червня, а до кляс II—VII. 28. і 29. червня ц. р. Подання (з залучниками), щоби допустити кандидатів до іспиту слати найпізніше до 15. червня ц. р. до Дирекції гімназії, вул. Тітарська 6. 1937 1—3

Учасникам культурно-освітнього курсу, уладженого культ.-осв. рефератом СУСОП-а і культ.-осв. комісією „Просвіти" в II. триместрі подається до відома, що продовження і закінчення тогож курсу відбудеться в III. триместрі почавши від неділі 29. ц. м. Відбудеться ще десять викладів. По закінченні курсу може відбутися, на бажання учасників, третій культ.-осв. іспит. Викладатимуть такі прелеґенти: проф. д-р Ів. Крипякевич, д-р Коберський, д-р Ів. Брик, дир. Магаляс, пані Дорошенко і п. М. Дужий. Перший виклад відбудеться в неділю 29. ц. м. в год. 14. в харчівні Академічного Дому. Численна участь і масова пропаґанда побажані.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДЕ ПЕРЕВЕСТИ ВАМ ВАКАЦІЇ? Трудно дати Вам вдоволяючу відповідь — доки Ви не пізнали **Гребенова-Зелемянки.** Це кліматично-купелева стація, положена в долині Опору, серед казкового багацтва смерекових лісів — гірського воздуху і сонця — вимріяне місце відпочинку. Тут найдете вигоду і люксус при найбільшій ощадности. Тенніс, плавання, риболовля, воздушні купелі на золотому піску або квітникових муравах, пішi та кінні прогульки по верхівях Зелеміну, Довбушевої криниці, Чорного Верху і ін. Ціни по приватних віллях і пансіонах знижені. Початок сезону 15. травня. За інформаціями звертатися до Громадського Уряду в Гребенові. 1842 4—8

ЗЕРКАЛА, шиби, шліфовані, шклить образи. — Карнiші — конкуренційно. Фабрика Йосиф Тортен, Пекарська 50, продаж Пекарська 1, тел. 24-81. 1922 2—5

МЕШКАННЯ 4 кімнати, просторі, комфорт, у новій камяниці, здорова околиця до винайму від 1-го червня. — Зголошення під „Дешево" до „Діла". 3—3

В ЖАБЮ Ільці на Гуцульщині, у віллі при устю Ільці до Черемоша прийму літників від липня. Інформації подасть Олена Кисілевська у Хлібичині Пільнім, почта Заболотів. 1939 1—1

ШУКАЮ інструктора, який за вакації на селі (в здоровій околиці) переробив би 2. курс гри на скрипці. Умовини під „2. курс скрипки" „Діло". 1936 1—1

ВИНАЙМУ умебльовану кімнату, Генінга 24, I. пов. від 2—6. год. 1935 1—2

ХТО вибирається на літниско до Шешор, дістане цілий харч або частинно, себто обід або вечеру по уміркованих цінах. Покій у сусідстві з цілим умебльованим коштує 30—40 зол. місячно. Зголошення приймає І. Бурачинська, Шешори повіт Косів, почта Пістинь. 1938 1—2

ІНСТРУКТОР (ка) на цілий рік до приготовання дітей I. і II. кл. гімн. на село (на заході) до учителя потрібний від зараз. Письменні зголошення з умовинами на адресу: інж. Романюк, Львів, Собіського 28, склеп. 1943 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка.

В березні ц. р. опустила нас, відходячи до вічности наша найдорожча донька, сестра і мати **Марійка**, котра так передвчасно згасла, лишаючи рідню в безмежному горю.

Всім, що в тій тяжкій хвилі станули при нашому боці, а саме: д-рові Пенишинові, Барвінському, Гефтлеві і Берівній за опіку в недузі, о. Прелатові Гасецькому, о. сов. Лужницькому, о. дек. Зельському, о. Каштанюкові, о. Вовкові і о. Яценкові за відправу Сл. Бож., о. Мітрат. Базюкові, о. кр. Куницькому, о. Керникові, пароховi с. Мартинів, о. Ігуменові Капуцинів у Замарстинові, оо. Василіянам з монастиря св. Онуфрія, пп. Садовському, Дуткевичеві, Ловчиковi, пп. Костельникові, дек. Пилипцеві, Жовнірчукові, Семчишинові, Хоминові за провід і участь у похороні, вкінці всім, що своєю присутністю у похороні або листовно виявили нам своє співчуття в тім нещастю, складаємо найщиріше „Спаси Біг!"

Туркевичі.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.